

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Iurispatronatus Acquirendi, conseruandiq[ue] illud;
ac amittendi modos breuiter continens**

Viviani, Giuliano

Romae, 1620

Lib. 4. continens quomodo iuspat. transferatur de vno in alium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61772)

55

LIBER QVARTVS

Continet quomodo iuspatronatus feratur de vno in alium.

CAPVT PRIMVM.

Continet modos, quibus iuspatronatus transfertur.

SVMMARIVM.

1 Iuspatronatus transfertur quatuor modis.	9 Et consentit in translatione certorum beneficiorum.
2 Transfertur cum vera Vniuersitate accessori.	10 Consensus praedictus debet esse expressus.
3 Si principaliter transferatur, requiritur Episcopi consensus.	11 Nisi esset tacitus sufficiens.
4 Praesertim si transferatur in laicum.	12 Et in dubio dictus consensus praesumitur.
5 Iuspatronatus transfertur in legato.	13 Consensus an requiratur quando iuspatronatus transfertur inter compatronos.
6 Ratio quare tunc Episcopi consensus requiratur.	14 Et dictus consensus non requiritur, quando ecclesia donat iuspatronatus ecclesiae.
7 Aliquando requiritur consensus Inferioris.	15 Consensus debet esse ordinarij loci, in quo est ecclesia.
8 Capitulum Pisanum habet iura Episcopalia.	16 Si iuspatronatus donetur ecclesiae patronatae, ipsa fit libera.
	17 Si donatio fiat ecclesiae à

D 4 laico

- laico detentore, requiritur consensus predictus.
- 18 Consensus prestitus ex post facto valet in translatione iurispatronatus inter laicos.
- 19 Consensus predictus non potest interuenire post mortem testatoris.
- 20 Licet aliquando seruetur contrarium.
- 21 Concurrētibus pluribus donationibus praeualet confirmata ab Episcopo.
- 22 Donatio si duplex reperitur iurispatronatus, & confirmata, praeualet prima.
- 23 Si secunda sola habeat consensum, valet.
- 24 Si ordinarius nolet consentire, cogitur.
- 25 Et ponitur ratio.
- 26 Ordinarius non cogitur consentire volenti dotare ecclesiam fundatam.
- 27 Iurispatronatus remanet penes donantem nolente ordinario consentire donationi.
- 28 Iurispatronatus competit heredi extraneo à die adita hereditatis, siue à die, quo se immiscuit.
- 29 Plures heredes, alias donarij sunt patroni in solidum.
- 30 Diuisio in iurepatronatus quomodo cadat.
- 31 Iurispatronatus diuiditur quo ad praesentationem.
- 32 Consuetudo Pisana in diuisione iurispatronatus.
- 33 Iurispatronatus transit in heredes per stirpes, non per capita.
- 34 Si vnus sit patronus, & moriatur, filij succedunt in capita.
- 35 De computatione vocum heredum descendentiū à patronis.
- 36 Si plures heredes discordent, quid fit.
- 37 Quid si non appareant primitiuae voces.
- 38 Iurispatronatus transfertur aliquando sub nomine collectiuo.
- 39 Plures contenti sub nomine collectiuo habentur pro vno.
- 40 Successio, & translatio iurispatronatus est ex gratia.

HAETENUS vidimus, quomodo liter acquiratur iurispatronatus ex fundatione, constructione, seu dotatione, vel ex Papae priuilegio: nunc videndum, quomodo iurispatronatus transferatur de vno in alium. Transfertur autem iurispatronatus de vno in alium principaliter quatuor

tuor modis. gloss. in cap. piæ
mentis. 16. quæst. 7. in ver-
bo, fundatione. Card. Tusc.
præct. concl. iuris. lit. I. con-
clus. 613. num. 17.

Primo successione. c. con-
siderandum. 16. q. 7.

Secundo donatione. cap.
ex insinuatione. de iurepa-
tron.

Tertio permutatione. cap.
nemini. 16. quæst. 7.

Quarto venditione cum
Vniuersitate bonorum, in
qua sit iuspatronatus. c. cum
seculum. de iurepatron. & ibi
gloss. in verbo emptorum, quæ
ait, Iura patronata transire
facit nouus hæres, res per-
mutata, donatio, venditio-
que. Innocen. Abb. & alij in
rubr. de iurepatron. & in ta-
libus translationibus videre
oportet, an requiratur con-
sensus Diocæfani.

2 Si igitur transferatur ius-
patronatus cum vera Vniuer-
sitate, scilicet hæreditate,
ex qua quis succedit, vel
quia emit hæreditatem, vel
Villam, seu Castrum, & tunc
dictus consensus non requi-
ritur. cap. ex litteris, & c. cum
seculum. & ibi Abb. de iure-
patron. tunc enim transfer-

tur accessorie. Cardin. Man-
tica decis. 140. num. 2. Car-
din. Tuscus vbi supra concl.

3 612. in fine. Si autem prin-
cipaliter, & de per se trans-
feratur iuspatronatus, tunc
si inter viuos ex contractu,
vt ex donatione transferatur
in ecclesiam, vel locum reli-
giosum, & tunc non requi-
ritur dictus consensus. cap.
vnico. de iurepatron. lib. 6.

Abb. in cap. illud. de iure-
patron. num. 4. quod si in
4 laicum transferatur, neces-
sario requiritur dictus consen-
sus. Card. Mantica decis. 86.
n. 5. Farinac. p. 1. to. 2. decis.
686. n. 3. Abb. d. c. illud. n. 5.

5 Si autem transferatur ex
ultima voluntate, ex titulo
particulari, puta ex legato;
tunc si legetur ecclesiæ, non
requiritur: si fiat laico, vel
clerico recipienti nomine
proprio, requiritur dictus con-
sensus. Abb. in dicto cap. cum
seculum. num. 6. & cap. il-
lud. num. 4. de iurepatron.

6 Ratio autem quare consen-
sus prædictus requiratur in
tali translatione, est, vt ad-
uertat Ordinarius an interue-
nerit labes simoniaca. Abb.
in dicto cap. illud. num. 6. vel
quia

quia sicuti in fundatione
 referuatur ius patronatus cum
 dicto consensu ex gratia, &
 sic fit capax laicus iurispatronatus; ita in translatione
 per dictum consensum inducitur dicta capacitas in eum,
 in quem fit translatio. ita Lambertin. hic. artic. 4. lib.
 1. par. 2. q. 1. Similiter requiritur ¶ aliquando consen-
 7 sus inferioris Episcopalia iura habentis. Abb. consil. 59.
 & 89. num. 1. par. 2. non tamen requiritur consensus
 Capituli copulatiue cum consensu Episcopi. Cardin.
 & alij in dicto cap. illud. vbi de consensu Episcopi tantum
 faciunt mentionem, vbi nunquam de consensu Capituli
 fit mentio; sed solum de consensu Episcopi. Quod tamen
 non procedit in Capitulo Primatialis ecclesie Pi-
 8 sanæ, quod habet ¶ iura episcopalia, & fere omnes Cappellaniæ dictæ ecclesie ad
 institutionem dicti Capituli pertinent, & quædam alia
 beneficia in Vrbe, & Diocesi Pisana existentia, & aliqui
 canonicatus dictæ ecclesie; & in translatione iurispatronatus dictorum bene-

9 ficiorum, ¶ semper solum Capitulum præstat consensum
 tanquam Ordinarius in hac parte, & ita ego tanquam
 Decanus dictæ ecclesie pluries votum meum dedi circa
 consensum talium translationum. Qui ¶ consensus
 in dictis translationibus semper debet esse expressus, cum
 Ordinarius debeat indagare, an aliqua in translatione
 10 fraus interuenerit. ad notata in dicto cap. illud. de iurepatron.
 nisi ¶ patronus absque dicto cōsensu fuerit scilicet
 11 ter admissus ab Ordinario ad ea, quæ spectant ad patronum,
 tunc enim talis tacitus consensus sufficit. ita procedit
 dictum Card. in cap. cura. num. 3. de iurepatron. &
 ideo tali casu etiam in dubio præsumitur interuenisse talis
 12 consensus. Si tamen ¶ talis donatio sit facta sine Episcopi
 consensu, legitime præscriptione præsumitur, id est
 quadragenaria. cap. cura. de iurepatron. bene verum est,
 quod in donatione inter compatronos aliqui tenent,
 quod non requiratur
 13 dictus ¶ consensus, Verallus decis. 311. num. 1. parte 2.
 Rot.

Rot. Rom. Farinac. vbi sup. decif. 707. num. 4. vt per lo. Andr. in dicto cap. ex infirmatione, & ibi Abb. dicit id esse verius; tuius tamen est dictum consensum, etiam in hoc casu adhibere. Si autem fiat ¶ donatio iurispatronatus ab ecclesia alteri ecclesie, requiritur dictus consensus, & ratio est, quia ecclesia non potest alienare sine dicto consensu. argum. extrauagantis. cap. nulli. de rebus eccles. non alienan. & cap. sine exceptione. 12. q. 2. quod procedere si donatio fiat laico, dicit Card. Seraphin. decif. 1312. ex tali autem translatione ecclesie transfertur tantum iurispatronatus, non autem temporalia dictae ecclesie, de quo Abb. in dicto cap. illud. nu. 9. glos. in dicto cap. nemini. 16. quaest. 7. glos. in cap. nullus. de iurepatronat. in verbo Ecclesiam.

15 Cum ¶ autem dictum sit, quod requiritur consensus Episcopi, intelligitur de Episcopo, & Dioecesano, in cuius Dioecesi est sita ecclesia. per ca. nemo. de consecrat. dist. 1. cap. omnes ba-

filicæ. 16. quaest. 7. & facit cap. nullus. de iurepatronatus. & ita communiter seruatur: & si donatio iurispatronatus fiat ¶ ecclesie ipsi patronatae, tunc dicta ecclesia fit libera. glos. in cap. vnico. de iurepatron. lib. 6. cap. si quis in atrio. 16. quaest. 4. c. significauit. de testibus. Abb. in cap. quia clerici. de iurepatronatus. Cum certum sit, vt plurimum requiri consensum in translatione iurispatronatus, quaeritur quando debeat interuenire: & si donatio fit ecclesie per laicum, ¶ detentorem, ¶ consensus Episcopi potest interuenire post donationem, eamq; validabit. cap. cura. & cap. suggestum. de iurepatron. & etiam post mortem donatoris; sed ¶ quando de laico ¶ in laicum transferatur iurispatronatus, quauis sit altercatio inter Doct. tamen communiter seruatur, quod consensus Episcopi ex post facto possit adhiberi, actusq; valeat. Abb. in dicto cap. cura. & cap. suggestum. de iurepatron. & in sua disputatione Augerio. Rot. Roman. in antiquis. de iurepatron. decif. 17. qui ¶ tamen con-

consensus post mortem testatoris, vel donatoris, non potest interuenire, nec dictam translationem validat in preiudicium hæredis. Abb. in dicta sua disputatione Augerio, & in cap. cum seculum. in fine. de iurepatronat. late Lambertin. artic. 17. libro 1. parte 2. q. 1. de iurepatronat. vbi n. 15. ita se vidisse seruari, & iudicari affirmat; quamuis Rocchus de Curte de iurepatronatus in verbo, ipse, vel is, à quo. q. 7. nu. 15. teneat, in legato iurispatronatus posse post mortem testatoris consensum interuenire, ostante dicta decisione Abbatis. Si iurispatronatus sit legatum vel donatum alteri, & ante consensum Episcopi moriatur testator, vel donator; tunc si legatarius donat iurispatronatus ecclesiæ, hæres autem alteri ecclesiæ, quo casu non requiritur Episcopi consensus; tunc attendi debet donatio hæredis, per supradicta.

21 Concurrentibus autem pluribus donationibus diuersis de vno iurepatronatus, ea attendetur, quæ habet Episcopi consensum. ita in c. suggestum. de iurepatron. Et si

duobus sit facta donatio cum dicto consensu, prima est valida. Si autem patronus donauit vni sine dicto consensu, poterit alij donare cum dicto consensu: & hæc secunda donatio erit valida: quod videtur sentire Abbas in d. c. suggestum. n. 1. & 2. facit c. continebatur. de his quæ fiunt à Prælat. & c. illud. de iurepatron. faciunt dicta per Fel. in cap. ex tenore. col. 2. de rescript. etenim non præstat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum. Si autem Dioecesanus, seu Superior nolit consentire translationi ecclesiæ, vel iurispatronatus sine causa iusta, & rationabili, potest adiri superior, qui eum compellat ad consentiendum, vel ipse consentiat. ita in cap. nullus. de iurepatron. & ibi Abbas. qui consensus sicut requiritur in limine foundationis. c. nemo. de consecr. dist. 1. Item in acquisitione iurispatronatus. cap. nobis. de iurepatronat.

25 Item quando in limine creationis beneficij apponitur conditio contra ius commune. iuxta tex. iuncta glos. in cap. cum dilectus. de consuetud.

fuetud. ita requiritur, quan-
do transfertur iuspatronatus
de vno in alium. cap. quod
autem. & e. illud. de iurepatr.
& super dictis cōsensibus po-
test compelli Dioecesanus; nō
26 autem ꝑ potest compelli, quā
do quis vult dotare ecclesiam
iam fundatam inuito Episco-
po, qui compelli non potest
ad consensum præstandum,
cum hoc proueniat ex priui-
legio ipsius Episcopi, qui E-
piscopus si compellatur à su-
periore, poterit adire Supe-
riorem dicti Superioris com-
pellentis, quem text. in di-
cto cap. nullus. declara, vt
per Lambertin. vbi supra ar-
tic. 20. Et casu, quo Episco-
27 pus ꝑ nolit consentire dona-
tioni factæ de iurepatronat.
iuspatronatus remanebit pe-
nes donantem, eiusque hæ-
redem. Card. in cap. cum se-
culum. quæst. 4. in fine. de
iurepatron.
28 In materia ꝑ translationis,
iuspatronatus incipit compe-
tere extraneo hæredi à die
aditæ hæreditatis, hæredi au-
tem suo à die, quo se hære-
ditati immiscuit: quando au-
tem iuspatronatus transfer-
tur titulo particulari, incipit

competere iuspatronatus à die
præstiti consensus ab Episco-
po per suprädicta. Et si plu-
29 res ꝑ sint hæredes, vel plures
donatarij, omnes sunt patro-
ni in solidum. cap. 1. & ibi
30 glos. de iurepatron. cum ius-
patronatus sit quid indiuisi-
bile.
30 Quomodo autem ꝑ cadat
& diuisio in iurepatronatus, vi-
de Lambert. infra in secūda q.
ni princip. lib. 1. par. 2. art. 36.
quod procedit, etiamsi sint
31 successores inæqualiter in hæ-
reditate, vel donatione. Doct.
& præsertim Card. in Cle-
ment. plures, & ibi glos. de
iurepatron. & hæc est com-
32 mūnis opinio, quæ non ꝑ pro-
cedit, vbi viget consuetudo,
vt iuspatronatus diuidatur
quo ad præsentationem per
ni vncias. Cardin. in cap. 1. de
iurepatronat. quæst. 2. quia
33 il habens plures vncias, plu-
res habebit partes vocum iu-
rispatronatus. vt est Pisis,
32 vbi ꝑ iuspatronatus ex anti-
quissima consuetudine diui-
ditur in duodecim vncias, &
33 aliquando in viginti qua-
tuor, & præsentatus à maio-
ri parte obtinet: quod ius-
patronatus transit ꝑ in hæ-
re-

31 redes per stirpes, non per
 32 capita, Clemen. plures. de
 33 iurepatron. vbi si vnus frater
 34 habet vnum filium, alius fra-
 35 ter duos filios, tantum ha-
 36 bebunt iuspatronat. ille vnus,
 37 quantum alij duo, & Card.
 38 in dicta clement. plures q. 2.
 39 ait id procedere, quando
 40 funt plures patroni: sed quan-
 41 do ¶ vnus est patronus, &
 42 moritur relictis post se pluri-
 43 bus filijs, filij succedunt in
 44 capita, quia non adest præ-
 45 iudicium alterius compatroni;
 46 sed filij dictorum filio-
 47 rum postea succedent in stir-
 48 pem. Et de computatione,
 49 diuersarum ¶ vocum descen-
 50 dentium à patronis, late
 51 Lambertinus vbi supra artic.
 52 25. & supradicta procedunt
 53 in descendentes, & etiam
 54 in collateralibus, cum tex. in
 55 dicta clem. plures loquatur
 56 generaliter de pluribus reli-
 57 ctis hæredibus ab vno patro-
 58 no. vide Cassadorum de iure-
 59 patronatus decis. 2. Quod si
 60 plures ¶ hæredes, seu dona-
 61 tarij vnus, qui pro vno ha-
 62 bentur, & vnam vocem ha-
 63 bent, sint inter se discordes
 64 ad dictam vocem perficien-
 65 dam, attenditur maior pars

66 ab vno patrono descenden-
 67 tium; nec sufficit maior pars
 68 comparatione minorum,
 69 quia cum sit vna vox, est
 70 apud omnes, vel apud ma-
 71 iorē partem omnium. Card.
 72 in dicta clement. plures, vbi su-
 73 pra. Quod si non ¶ appa-
 74 reant primitiue voces, hære-
 75 des cuiuslibet patroni, & pa-
 76 tronorum dicentur facere
 77 corpus de per se, tunc enim
 78 filij patronorum succedunt
 79 in iurepatronatus superstiti-
 80 bus alijs compatronis. Et si
 81 iuspatronatus sit translatum
 82 in ¶ aliquos sub nomine col-
 83 lectiuo, & in aliam perso-
 84 nam, puta lego iuspatronatus
 85 tali Collegio, & Petro, tan-
 86 tum ius habebit Petrus qua-
 87 tum totum Collegium. per l.
 88 vltimam & ibi Doct. C. de
 89 impub. & alijs substitut. vbi
 90 plures ¶ contenti sub nomi-
 91 ne collectiuo habentur pro
 92 vno: & si sint quatuor pa-
 93 troni habentes quatuor vo-
 94 ces, si vnus sit donatarius al-
 95 terius, habebit duas voces.
 96 Ioan. de Imola in dicta Cle-
 97 ment. plures num. 7. & qua-
 98 libet successio, ¶ & translatio,
 99 quæ sit de iurepatronatus ex
 100 titulo habili, dicitur fieri ex
 gratia

gratia non de iure communi.
Abb. in cap. 1. num. 3. de

præben. per tex. in cap. 3. de
iurepatronatus.

CAPVT SECVNDVM.

Quomodo iuspatronatus transeat ad
hæredes, & quos.

SVMMARIVM.

- 1 Iuspatronatus transit ad quoscunque hæredes.
- 2 Nisi ex fundatione transire debeat ad hæredes sanguinis.
- 3 Quod procedit etiam in iurepatronatus sepulchri.
- 4 Fundator si sibi soli reseruat iuspatronatus, ad alios illud non transmittit.
- 5 Idem si sibi, & descendibus masculis reseruat.
- 6 Iuspatronatus transferri potest in præiudicium vocatorum.
- 7 Nisi competat tantum illis de parentela.
- 8 Et tunc non comprehenditur adoptiuus.
- 9 Iuspatronatus si sit reseruatum extraneo, eius hæredes erunt patroni.

- 10 Patre ob delictum spoliato iurepatronatus, remanet etiam filius priuatus.
- 11 Iuspatronatus transit ad masculos, & feminas secundum communem.
- 12 Mulieres exclusæ ab hereditate paterna non succedunt in iurepatronatus.
- 13 Quod etiam in monialibus dotatis procedit.
- 14 Hæres vniuersalis succedit in iurepatronatus, licet alij adsit hæredes particulares.
- 15 Filius nolens adire hereditatem patris, perdit iuspatronatus.
- 16 Idem est in emphiteusi recepta pro se, & filijs hæredibus.
- 17 Filius exheredatus non succedit in iurepatronatus.
- 18 Emancipatus si sit hæres succedit in iurepatronatus.
- 19 Item

- 19 Item & honorum possessor.
 20 Primogenitus si solus sit hæres, solus erit patronus.
 21 Filius adoptiuus, & hæres succedit in iurepatronatus.
 22 Religiosus si succedat in iurepatronatus, ad monasterium pertinet.
 23 Illegitimi non succedunt in iurepatronatus nisi sint hæredes.
 24 Legitimus à Papa si hæres sit, succedit in iurepatronatus.
 25 Idem est si illegitimus fiat religiosus.
 26 Iuspatronatus non transit in fideicommissarium.
 27 Si Trebellianica non sit deducenda.
 28 Ecclesia fit libera patrono sine hærede decedente.

Cum supra dictum sit iuspatronatus transire ad alium cum hæreditate, & sic ad hæredes; dicendum est, quod transit ad hæredes vniuersales, tam sanguinis, quam extraneos, & tam ex testamento, quam ab intestato, ita communiter seruatur. Federic. de Senis consil. 225. Card. in dicta Clemen. plures. num. 6. de iure patro-

nat. Abbas in cap. cum seculum de iurepatronatus. Cardin. Tuscus præct. conclus. iuris. littera I. conclus. 610. & 611. & transit ordine successiuo, & gradatim. Cardin. Tuscus vbi supra conclus. 608. secus si in limine foundationis † cum consensu Episcopi sit apposita conditio, quod iuspatronatus transeat tantum ad hæredes sanguinis, etiam si non sint hæredes vniuersales. ita intelligitur Bald. in l. 2. numer. 1. C. de in ius vocan. Petr. de Anchar. consil. 81. Quod & in iurepatronatus † sepulchri procedit. Abb. in cap. penultimo. num. 5. de sepult. vt scilicet ad hæredes sanguinis ius sepulchri transeat.
 4 Quod † si fondator reseruet sibi iuspatronatus cum aliqua qualitate, qua appareat voluisse iuspatronatus durare tempore suo, tunc non transit ad hæredes, cum sit fauor pro ecclesiæ libertate.
 5 Eadem ratione † si patronus reseruauit iuspatronatus, & filio suo, eiusq; descendens masculis, quod descendens masculis deficientibus ecclesia remanet libera, cum

cum non extent vocati in dicto iurepatronatus; quamuis Petr. de Anchar. in conf. 81. contrarium teneat. Potest etiam ꝑ patronus fundator, & alius transferre iuspatronatus in alium in præiudicium vocatorum, nisi repugnet pactum appositum in ipsa fundatione. Calderin. in conf. 19. de iurepatr. Card. in dicta Clement. plures. num. 8. de iurepatronat.

7 Si autem ꝑ iuspatronatus competat tantum illis de parentela fundatoris, tunc vnus de parentela non potest illud renunciare extraneo. Card. in confil. 48. quo casu ꝑ si quis per adoptionem fiat de parentela, nunquam tamen erit patronus, quia in dispositione hominis, appellatione filij non venit adoptiuus. Io. And. in addit. ad Specul. in tit. de success. ab intest. in fine litteræ E, & quia verba debent intelligi naturaliter & proprie, non ciuilitè, & fide. l. vlt. vbi Doct. C. de his qui ven. ætat. impetr. & quia si aliter verum esset, nunquam parentela extingueretur in præiudicium ecclesiæ, quamuis contrarium

Praxis Iurispatron.

teneat Lambert. de iurepatron. lib. 1. par. 2. quæst. 2. artic. 9. nume. 12. Quod si quis ꝑ fundet Ecclesiam, & cõstituat patronos extraneos, hæredes patronorum erunt patroni, non ipse fundator, vel eius hæres. Calderin. confil. 5. de iurepatron. Si autem ꝑ patronus ob delictum priuetur iurepatronatus, filius etiam priuatus erit, quia cum eo casu filius non fit hæres patris, & iuspatronatus non transit in filium, vt filium; sed in filium hæredem, quia hæredem; cessante dicta qualitate cessat eius effectus dictæ successionis. Cardin. in Clement. plures. numero 8. de iurepatronatus.

11 quod ꝑ iuspatronatus est transitorium tam ad feminas, quã ad masculos. Abb. in cap. 1. num. 3. & in cap. cum sæculum num. 4. de iurepat. Cardin. in dicta Clement. plures num. 6. de iurepatr. & ita est communis opinio, dummodo femina hæreditati non renunciaffet: & ideo ꝑ mulieres maritatæ à statuto exclusæ ab hæreditate paterna non succedunt in iurepatronatus, cum fratribus. Petrus de

E An-

Ancharan. in Clement. plures col. 2. de iurepatr. Card. in Rubr. de iurepatron. q. 8.

13 quod † & in monialibus dotatis procedit. vide Felinum in cap. ecclesia Sanctæ Mariæ. num. 78. de constitution. Quod si decedat patronus relicto hærede vniuersali, & alio instituto in re certa,

14 iuspatronatus † transit tantū ad hæredem vniuersalem, per doctrinam Ioan. And. in cap. cum sæculum de iurepatron. Cardin. in dicta Rubr. de iurepatron. quæst. 8. facit Bart. in l. vt iusiurandi. §. si liberi versiculo secundum dubium est. ff. de oper. lib. quamuis Feder. de Senis in conf. 225.

15 teneat contrarium. Quod † si filius nolit hæreditatem patris, vel extraneus, immo eam repudiet, non succedit, nec etiam in iurepatron. Cardin. in dicta Rubr. quæst. 8. in fine. Abb. num. 5. & alij in cap. cum sæculum de iurepa-

16 tron. Quod etiam † est in emphyteusi recepta pro se, & filijs hæredibus, qui si non sint hæredes non succedunt in emphyteusi; & tunc iuspatronatus transit ad eos, qui sunt hæredes, vt per Lam-

bertin. vbi supra artic. 18.

17 Idem † si filius est legitimè exhæredatus, nō habebit iuspatronatus, quia non est hæres. Emancipatus autem fi-

18 lius † si sit hæres succedit in iurepatronatus. facit dictum lafonis in l. 2. C. de iure emphyteut. num. 226. & 227. Item

19 & bonorum † possessor succedit in iurepatronatus, cum sit vt hæres. §. quos autem. Inst. de bon. possess. Lambert. vbi supra art. 24. & si sit legitima † consuetudo, quod solus primogenitus succedat in hæreditate paterna, is solus erit patronus, alij sui fratres non. Ioan. Andr. in cap. ex insinuatione de iurepatronatus, & ibi Cardin. & Abb. Quod

21 si filius † sit adoptiuus, & sit hæres, succedit in iurepatronatus, cum sit hæres. Abb. in cap. tanta, qui fil. sint legitimi. num. 9. Et si patronus efficiatur † per professionem Religiosus, Monasterium succedit in iurepatronatus, quia Monasterium habetur loco filij. cap. in præsentia de probation. & habetur loco hæredis. Abb. nu. 74. & 75. Card. & alij in dicto cap. in præsentia: quod procedit etiam in præ-

præiudicium legitimorum
 successorum ad notatâ per Ar
 chid. in cap. vnico de iure
 patron. lib. 6. & Cardin. in
 Clement. plures. quæst. 8. de
 23 iurepatron. Illegitimi autem
 non succedunt patri, vel ma
 tri in iurepatronatus, nisi sint
 illorum hæredes, & hoc quo
 modo, & quando fit, plene
 ponitur per Præpos. in repet.
 cap. per venerabilem. §. quod
 autem col. 44. Qui filij sint
 legitimi. Rocch. de Curte
 de iurepatronatus verbo com
 petens alicui. quæst. 2. princ.
 vbi ait tales illegitimos nullo
 modo succedere in iurepatro
 natus competente illis de pa
 24 rentela. Legitimus t̄ autem
 à Papa, vel à dependentibus
 ab eo succedit in iurepatro
 natus, cum hæreditate; legiti
 matus etiam à Principe sæcu
 lari secundum veriore opinionem
 succedit in iurepatro
 natus, vt Præpos. & Rocch.
 vbi supra, & late Lambertin.
 vbi supra art. 29. vide Card.
 Tuscum vbi sup. conclus. 609.
 25 & ideo t̄ si illegitimus per
 professionem fiat Religiosus,
 fit legitimus, & succedit cum
 fratribus in hæreditate pa
 terna, & in iurepatronatus,

ficat enim naturalis oblatu
 Curia Principis sæcularis fit
 legitimus. §. vlt. Inst. de nupt.
 ita est etiam, si offeratur Cu
 ria æterni Principis, ingre
 diendo Religionem. ita Bald.
 in lect. in l. 1. C. de sacrosan
 eccles. Ex ingressu enim Reli
 gionis tollitur omnis macula.
 cap. non liceat. 19. q. 3. & ibi
 gloss. legitimi autem nati ex
 illegitimis succedunt in iure
 patronat. Ant. de Butr. conf.
 29. & Petr. de Anchar. conf.
 355. & Rocchus vbi supra.
 26 Quod iuspatronatus t̄ non
 transit in fideicommissarium,
 cui restituta sit hæreditas; sed
 remanet pœnes hæredem.
 per l. quia perinde. ff. ad tre
 bell. inducendo, vt ibi. Alex.
 iuncta l. quamuis. ff. ad trebel.
 & l. familiaria, & l. seq. ff. de
 Relig. & sumpt. fun. ita Bart.
 in dicta l. quia perinde. Castr.
 & alij, de communi. Rocch.
 de Curte de iurepatronatus
 verbo ipse, vel is, à quo. q. 9.
 de communi. Marcus Anto
 nius Peregrinus in tractatu
 de fideicommissis. art. 6. num.
 37. etiam si tota sit hæredi
 27 tas restituta. Si autem t̄ fidei
 commissum sit factum eccle
 siæ, quo casu non detrahatur
 E 2 tre.

trebellianica. Tiraquell. de
 priuileg. piæ causæ priuil. 27.
 vel quando à testatore trebel
 lianicæ deductio est prohibi
 ta, tunc iuspatronatus transfit
 in fideicommissarium. Lam
 bertin. vbi supra artic. 35. Si
 28 autem † patronus moriatur
 absque hærede, vel ex testa-

mento, vel ab intestato, tunc
 ecclesia remanet libera. Abb.
 in cap. 1. num. 10. de elect.
 sunt tamen aliqui, qui dicunt
 hoc casu succedere Fiscum
 in hereditate. l. 1. C. vnde vir.
 & vxor. ergo & in iurepatro
 natus succedit, de quo infra
 videbimus.

CAPVT TERTIVM.

Quomodo iuspatronatus transferatur ex permutatione.

SUMMARIUM.

- 1 Iuspatronatus transfertur
 per permutationem.
- 2 In permutatione iurisp
 tronatus quando requiratur
 consensus Episcopi.
- 3 Iuspatronatus de per se
 consideratum non potest per
 mutari.

1 **T**Ransfit etiam iuspatro
 natus † de vno in alium
 per permutationem; laicus ta
 men non potest permutare
 iuspatronatus, cum ecclesia
 accipiendo aliam ecclesiam,
 nisi quando laicus habet cõ
 munionem in iurepatronatus

cum ecclesia. Archidiaconus. in c.
 vnico col. 2. de iurepat. lib. 6.
 tunc enim ratione commu
 nionis fit permutatio etiam
 sine consensu Episcopi. Pa
 troni autem diuersarum ec
 clesiarum possunt permutare
 iuspatronatus inter se. Doct.
 in Rubr. & in cap. cum secu
 lum de iurepatronatus. cle
 ment. plures. vbi glos. in
 2 verb. libere. de iurepat. Nec
 requiritur consensus Episco
 pi, quando fit permutatio cū
 ecclesia. dicto cap. vnico de
 iurepatronat. lib. 6. quando
 autem fit permutatio iurisp
 tronatus inter laicos, requiri
 tur consensus Episcopi. Rocc.
 de

de Curte de iurepatr. in verbo ipse, velis à quo quæst. 16. num. 28. Iuspatron. autem † de per se consideratum non potest permutari cum alia re profana, quia simonia committeretur. Cardin. in dicto

cap. cum seculum. gloss. in dicta Clement. plures in verbo libere. Hostien. in summa tit. de iurepatr. §. qualiter transferatur, versiculo res permutata; tangit Abb. in cap. quærimoniam num. 4. de iurepat.

CAPVT QVARTVM.

Quomodo transferatur iuspatronatus ex donatione.

SVMMARIVM.

- 1 Iuspatronatus transfertur per donationem.
  - 2 Cum consensu Episcopi.
  - 3 Donans iuspatronatus, si quid recipiat, simoniam commisit.
  - 4 Donatarius si presentare debeat ad alterius voluntatem conuentio hæc non tenet.
  - 5 Donatarij si plures sint, & unus renunciat, alijs accrescit.
  - 6 Ius accrescendi ubi locum habeat.
  - 7 Iuspatronatus non venit in donatione omnium iurium.
  - 8 Nisi in ea dictum sit accedente consensu Episcopi.
  - 9 In donatione iurispatronatus quid seruandum.
- Praxis Iurispatron.

1 **T**Ransit etiam † iuspatronatus de vno in alium per donationem. gloss. in cap. piæ mentis. 16. quæst. 7. Doct. in Rubr. & in cap. cum seculum de iurepatronatus, & est tex. in cap. ex insinuatione; vbi gloss. in verbo liberaliter, & in cap. nullus de iurepatronatus, & hanc esse communem opinionem testatur Lambertin. vbi supra lib. 1. par. 2. quæst. 4. art. 1. Et sic per donationem transfertur iuspatronatus de laico in laicum †

2 cum consensu Episcopi. Illustrissimus Card. Mant. decis. 86. num. 5. Rot. Rom. alias sine dicto consensu non valet. Illustrissimus Card. Seraphin. decis. 884. num. 1. Rot. Rom.

de quo consensu habetur in c. præterea il secundo, de iurepat. & per Lamb. vbi sup. ar. 2.

3 quod si donans ꝑ aliquid accipiat pro tali donatione, committitur simonia. dicto cap. ex insinuatione, ibi liberaliter contulisset, & ibidem Abb. Quod si tunc dicatur, quod donatarius teneatur ꝑ præsentare ad voluntatem alterius etiam Episcopi, talis conuentio non valet. cap. nulla. cap. constitutus. & cap. vlt. de concess. præben. Ioan. Andr. in cap. vnico. num. 5. de iurepatron. lib. 6. dicta enim conuentio vitatur, & non vitiat, ad cap. vtile. de regul. iur. lib. 6. possunt tamen apponi conditiones secundum ius de Episcopi consensu. Abbas in cap. cum dilectus. de consuetud. Quod si dicta donatio ꝑ sit facta pluribus, & alter eorum, vel alteri repudiet, accrescit talis repudiatio alijs consocijs non repudiantibus, quia iuspatronatus est indiuiduum: ꝑ & quamuis in contractibus inter viuos non habeat locum ius accrescendi, excepto usufructu. l. i. §. in proprietate.

ff. de usufr. accresc. tamen, secus est si in contractu interueniat res, & proprietas indiuidua, quia tunc habet locum ius accrescendi. l. proprium. ff. com. præd. Bart. in l. rei coniuncti. num. 65. ff. de leg. tertio. ita Bald. in c. quanto. de iudic. num. 2. & 3. ita Rocch. de Curt. de iurepatron. verbo ius. quest. 6.

7 Quod si quis ꝑ donando diceret, dono tibi omnia iura mea, in tali donatione non venit iuspatronatus. sed communis opinio est, quod in donatione omnium bonorum, iurium, & actionum veniat iuspatronatus. Card. Seraphin. decis. 725. Bald. in l. fin. num. 48. vers. dicit Innocen. C. de edict. Diu. Adr. toll. nisi diceret, ꝑ accedente tamen consensu Episcopi, quatenus opus sit, tunc enim videtur velle donare etiam iuspatronatus. In donatione autem iuspatronatus seruatur text. in cap. vnico. de iurepatronatus. lib. 6. vt dono tibi iuspatronatus, quod habeo in tali ecclesia, & in donatione ecclesie, concedo, & do talem ecclesiam, vt per Spec. in tit. de donat. in princ.

CA-

CAPVT QVINTVM.

Quomodo transferatur iuspatronatus per venditionem Vniuersitatis.

SVMMARIVM.

- 1 Iuspatronatus transfertur per venditionem vniuersitatis accessorie.
- 2 Non autem ius decimarum.
- 3 Iuspatronatus non transit in venditione fundi, in quo fit Ecclesia.
- 4 Iuspatronatus quando transit cum vniuersitate, non requiritur Episcopi consensus.
- 5 Iuspatronatus de per se vendi non potest.
- 6 Iuspatronatus expressum in venditione vniuersitatis non transit.
- 7 Ecclesia si emat fit libera.
- 8 Iuspatronatus non potest cedi creditoribus.
- 9 Nec dari in solutum.
- 10 Presentatio vendi non potest.
- 11 Quid si plures habent castrum, in quo fit iuspatronatus,

quomodo procedat.

- 12 Venditio vniuersitatis nulla ob iuspatronatus, valida est quoad alia.
- 13 Euictio pro iurepatronatus non cadit.
- 14 Iuspatronatus legari potest.

1 **T**Ransfertur etiam iuspatronatus de vno in alium per venditionem veræ Vniuersitatis, in qua fit iuspatronatus. cap. ex litteris. de iurepatron. tunc enim accessorie transit iuspatronatus cū Vniuersitate. Abb. & Innoc. in dicto cap. ex litteris. Decimæ tamen non veniunt in venditione Vniuersitatis. Innocen. vbi supra, & venditio iuris sepulturæ facta cum Vniuersitate valet. Abb. in dicto cap. ex litteris. num. 14. & quando ex venditione hæreditatis, seu bonorum

E 4 tran-

- trāfeat iuspatronatus, videas Lambertin. de iurepatronat. lib. 1. par. 2. quæst. 5. artic.
- 3 14. & 15. Cum ꝑ venditione tamen fundi non transit iuspatronatus ecclesiæ, quæ est in fundõ: sed vendito Palatio, an Cappella Palatij videatur vendita, videas Lambertin. vbi supra. articulo 18.
- 4 Transfertur ꝑ autem iuspatronatus, cum Vniuersitate sine aliquo Episcopi consensu. Illustrissimus Card. Mantica decis. 140. num. 2. Rot. Roman.
- 5 De per se autem ꝑ iuspatronatus vendi non potest, alias simonia committitur. c. de iure. de iurepatron. nec etiam cum Episcopi consensu: quod si emens iuspatronatus detineat, debet spoliari. cap. quia clerici. vbi Abb. & glos. de iurepatr. & etiam venditor spoliatur, & ecclesia remanet libera. Si ꝑ autem in venditione Vniuersitatis exprimat iuspatronatus, idest, quod etiam iuspatronatus venditur, tunc non valet actus, nec transfertur iuspatronatus. Lambert. vbi supra. artic. 20. Farinac. decis. 399. parte 2. tomo pri-
- 7 mo. Quod si ecclesia ꝑ emat fit libera, nec debet priuari. Rocch. de Curte. de iurepatron. verbo ipse velis, à quo. num. 55. Precium autem datum pro emendo iurepatronatus, nec emptor, nec venditor habere debet; sed ecclesiæ tribuitur, cui ob simoniam illata fuit iniuria, ita communiter Doct. Card. Abb. & alij in dicto cap. de iure. & ibi glos. vltima, etiam si ecclesia ipsa esset emptrix. Lambertin. vbi supra. artic.
- 8 6. Quo stante ꝑ iuspatronatus non potest cedi creditoribus, à patrono nihil habente in bonis, cum iuspatronatus non recipiat æstimationem. dicto cap. de iure. Nec de
- 9 per se potest ꝑ dari in solum, cum Vniuersitate autem sic dicto cap. de iure: nec etiam potest æstimari præsentatio, quæ est fructus iuspatronatus. Abb. in cap. cum Bertoldus. num. 39. de re iudic.
- 10 Et ideo ꝑ neque ipsa præsentatio vendi potest, nec potest locari. Card. in cap. ex litteris. num. 4. de iurepatr. Lambert. vbi supra. quæst. 8.
- 11 princip. Quod si ꝑ plures possident Castrum iure heredi-

tario, in quo fit iuspatronatus, & ex usu antiquo senior de parentela presentat, si senior vendat partem suam dicti Castri, non presentabit emptor, sed alius senior de parentela, excluso dicto seniore venditore: quod si non senior de parentela, sed senior patronus debeat presentare, tunc si emptor sit senior patronus, ipse presentabit. Lambertin. vbi supra. quaest. 5. artic. 16.

12 Aduertendum tamen est, quod quando venditio Vniuersitatis nulla est propter expressum in ea iuspatronatus, valida tamen est quo ad

alia. Abb. in cap. querelam. num. 7. de simonia. Rocch. de Curte vbi supra. num. 52. & pro hac re faciunt dicta per Felin. & Doct. in cap. cum super; vbi Felin. num. 8. de offic. deleg. Nec aliquo casu pro iuspatronatus cadit euictio, cum vendi nequeat. 13 dicto c. de iure. Cum ergo iuspatronatus transeat cum Vniuersitate, & per donationem, potest etiam legari, cum legatum sit donatio: quod legatum quomodo fieri debeat supra dictum est, & vide Lambertin. vbi supra. quaest. 6. principali.

CAPVT SEXTVM.

Iuspatronatus an possit concedi in feudum.

SVMMARIVM.

- 1 Iuspatronatus non potest dari in feudum.
- 2 Accessorie autem sic.
- 3 Vasallus si construxit ecclesiam amisso feudo retinet iuspatronatus.

- 4 Iuspatronatus, nec presentatio locari possunt.
- 5 Locatores presentant quando iuspatronatus pertinet ad parochianos.
- 6 Et tunc admittuntur etiam mulieres.

Ius-

1 **I**us patronatus ꝑ autem de per se consideratum non potest in feudum concedi. Roman. consilio 3 68. nisi à solo Papa. Lambertin. de iure patronatus. lib. primo. parte 2. quæst. 7. artic. 1. etiamsi allegetur consuetudo temporis immemorabilis, vt per Rom. vbi supra; accessorie ꝑ autem cum feudo continente Vniuersitatem, & sic cum Vniuersitate transit ius patronatus. cap. cum seculum. de iure patron. & ibi Card. Abb. & alij. Quod si ꝑ vassallus construxit ecclesiam in fundo feudali; amisso feudo non perdit ius patronatus. Archidiacon. in cap. in sacris. 16. quæst. 1. Eadem ratione, vt supra dictum est in cap. præcedenti ꝑ, non potest locari ius patronatus, nec præsentatio; Ideoque Parochiani si debeant præsentare Paro-

chum, eum non debent præsentare conductores Domorum in Parochia existentium; 5 sed ꝑ Domini locatores, qui habent ius patronatus ex præsumpta fundatione, constructione, seu dotatione. Abb. in cap. querelam. num. 19. de elect. nisi consuetudo sit contraria. Pisis autem seruatur, vt locatores præsentent, vt est in parochialibus Ecclesijs sancti Andreae, sanctæ Cecilie, sanctorum Cosmæ, & Damiani, & sancti Viti; in quibus Parochiani domini Domorum existentium intra limites Parochie conueniunt pro præsentando Parocho, eumq; præsentant, & obtinent. quo casu 6 mulieres ꝑ etiam admittuntur si sint dominæ Domorum intra Parochiam existentium. Innoc. in cap. cum ex iniuncto. in fine. de noui oper. nunciat.

CAPVT SEPTIMVM.

Iuspatronatus an possit cum Vniuersitate obligari,
seu dari in dotem.

SUMMARIVM.

- 1 *Iuspatronatus nõ potest obligari cum vniuersitate.*
  - 2 *Transit autem in sequestrarium.*
  - 3 *Idq; procedit, siue iuspatronatus siue Vniuersitas sequestratur.*
  - 4 *Iuspatronatus de per se non potest dari in dotem.*
  - 5 *Transit tamen cum Vniuersitate data in dotem.*
  - 6 *Iuspatronatus transit in Vsufructuarium omnium bonorum.*
- 1 **I**uspatronatus etiam † cum Vniuersitate non potest obligari. faciunt dicta per Bartolum in l. si is qui. §. iura. numero 2. ff. de pignor. & ratio ponitur à Lambertino de iurepatronatus. lib. 1. par. 2. quæst. 9. art. 2. quod
- 2 tamen † transit ad illum, penes quem est factum sequestrum, itaut ille sequester presentare possit. Doctores in cap. examinata. vbi Innocentius numero 1. & Felinus numero 10. de iudic. idem Felinus in cap. cum Bertoldus. numero 30. de re iudic. Petr. de Ancharano in clem. vnica colum. 1. de sequestr. possess. & fruct. Et hoc procedit † siue iuspatronatus sequestratur de per se, siue sequestratur aliqua Vniuersitas, in qua sit iuspatronatus, & hanc esse magis communem opinionem testatur Lambertinus vbi supra. articulo 3. In Depositarium autem non transit, nisi depositum sit factum in vim sequestri. Lambertinus vbi supra articulo 4.
- 4 Insuper iuspatronatus † de per

per se consideratum non potest dari in dotem; quia ius patronatus non transit titulo oneroso, nisi cum Vniuersitate. Doct. in cap. ex litteris, & in cap. cum seculum de iure patronatus. Titulus autem dotis est particularis regulariter, quamuis dos sit ius vniuersale: si tamen † detur Vniuersitas in dotem, cum ea transit ius patronatus. Lambertinus vbi supra questione 10. articulo 2. numero 10.

6 Et eadem ratione, † si vxor sit relicta vsufructuaria om-

nium bonorum hæreditariorum, & in hæreditate sit ius patronatus, ipsa debet præsentare, late Lambertin. vbi supra. articulo tertio. Cardinal. Mantica decis. 140. vbi numero 13. dicit ius patronatus transire cum Vniuersitate data in dotem; melius tamen, & tutius est, cum proprietarius, & vsufructuarius sint quasi socij. l. 4. ff. de vsufructu, quod in casu vocationis simul præsentent proprietarius, & vsufructuarius, ad lites tollendas.

CAPVT OCTAVVM.

Quomodo per præscriptionem transferatur ius patronatus.

SUMMARIVM.

- 1 Ius patronatus transfertur per præscriptionem.
- 2 Præscribens Vniuersitatem præscribit ius patronatus in ea contentum.
- 3 Præscripto vno fructu ius patronatus non sunt præ-

scripti alij.

- 4 In dicta præscriptione requiritur tempus quadraginta annorum.
- 5 Item bona fides.
- 6 Concil. Trid. sess. 25. de reform. cap. 9. seruetur.
- 7 Ius patronatus transfertur per sententiam.

8 Item

8 *Item per iuramentum.*

1 **T**ransfertur ꝑ etiam iuspatronatus de vno in alium per præscriptionem, vt quando quis præsentado contra verum patronum præscribit. Card. Tuscus præct. conclus. iuris concl. 604. ita Io. Andr. in cap. quod alicui. de reg. iur. lib. 6. per cap. 2. de cappell. Monac. & cap. auditis. de præscription. Card. in Clement. plures de iurepatr. num. 5. & præscribens ꝑ Vniuersitatem bonorum præscribit etiam iuspatronatus eis annexū, quod quomodo procedat, declarat Felin. in cap. causam. nu. 8. de præscriptio. Rocch. de Curte de iurepatr. verbo ipse, vel is, à quo. q. 36. num. 81. & sequentibus. Præscripto tamen ꝑ vno fructu iuspatronatus, puta præsentationis, vel alterius honoris, vtilitatis, vel oneris, non intelliguntur præscripti alij fructus, quibus vsus non est præscribens. ita debet intelligi Archidiac. in cap. vnic. de iurepatronatus. lib. 6. de hoc Lambert. de iurepatr. lib. 1. p. 2. q. 11. art. 4. Requiritur

4 autem ꝑ in hac præscriptione tempus quadraginta annorū ex actu continuato. glos. in cap. cum ecclesia. in verbo, breuitatem temporis. de causa possess. & propriet. & in tali præscriptione requiruntur plures præsentationes, ad hoc, vt probari possit præscriptio. Abb. in cap. querelam. n. 9. de elect. & in dict. cap. cum ecclesia. Et ꝑ præscribēs debet esse in bona fide, cum scientia & patientia domini, contra quem præscribitur: & quod in cursu quadraginta annorum sufficiat vnica præsentatio, cum semel tantum ecclesia vacauerit, ponit Dec. in consil. 134. num. 3. & 4.

6 Hodie ꝑ autem seruari debet decretum Conc. Trid. cap. 9. de reformat. sess. 25. vbi iuspatronatus debet ostendi ex fundatione, seu dotatione, siue ex multiplicatis præsentationibus per antiquissimum temporis cursum, qui hominum memoriam excedat, aliaque, secundum iuris dispositionem.

7 Transfertur ꝑ etiam Iuspatronatus per sententiam, siue litigatum fuerit super iure-

78 Pars I. Lib. IV. Cap. VIII.

repatronatus, siue super Vni-
8 uersitate, in qua sit iuspatro-
natus. Item † transfertur iu-
ramento, argumento de iu-
repatronatus liberti. Barto-
lus in l. eum qui. S. si liber-

tus. ff. de iureiuran. De his
Lambertinus vbi supra artic.
10. Paulus de Cittadinis de
iurepatronatus par. 9. quest.
16. num. 24.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

PRA-